

камъ наслажденіята-та; но за да исполни должностъ-та си, треба да е въ царство-то си като една роза (тріантафилъ) въ градина-та между тръніе-те.

422. Не треба да уничижаваме человѣцы-те когда гы гледаме злополучны и презрѣны; зачто-то и пчела-та е несѣкмо ничтожно по видомому, обаче кошче-то й дава изобиленъ медъ.

423. Велики-те почести возвышавать благороднаго человѣка, но неогоднаго и ничтожнаго уничижавать.

424. Получава народа великъ покой, когда ся управлява отъ владѣтеля, кой-то не подлага глава-та си верху возглавница (истакъ) за да ся успокон; Властитель-а, кой-то не ся покон, причинява спокойствіе-то на другы-те.

425. Треба да согласишъ мнѣніе-то си съ мнѣніе-то на другого; зачто-то по-скоро намиратъ двоица истина-та, нежели единъ самъ.

426. Не треба да ся радувашъ за смертьта на непріятеля си, зачто-то и твой-а животъ не е всегдашишъ и безконечень.

427. Треба да радиши за да неиспаднемъ въ лѣнистъ, и треба още да сообщавашъ Богу всичко-то онова, кое-то придобывашъ съ труда си; друго-яче оставашъ въ